La vida encara

La vida és un procés complex que comença cada dia, si fa no fa, a la mateixa hora. Tots enfilem la jornada amb la intenció de viure vint-i-quatre hores més. Fins i tot els més dèbils i els més desesperats estem programats per subsistir i per resistir. Planegem la nostra agenda, intentant interpretar els auguris i les xafarderies del nostre temps, esmunyim les remors i engolim els silencis. El món ressona al nostre voltant a vegades amb inusitada fúria, però nosaltres avancem, sense possibilitat de retorn, cap al desconegut.

Cada dia la vida ens espera, barrejada entre la pols dels camins i en els replecs d'una història que es va escrivint amb lletres de plom, a cada batec del nostre cor. Alcem la mirada cap a la llunyania, però només veiem el vapor que sorgeix dels nostres pulmons i que es confon amb la boira que plana, com un somni recurrent en la vasta planura que anomenem «futur».

La vida és un present inesgotable, una cinta sense fi, que avança furiosament sota els nostres peus. Sabem que no hi ha paradís ni infern, més enllà del que podem tocar amb la punta dels dits, ens sabem orfes en un univers immens i desolat, i, malgrat tot, anem ordint terrenals esperances i seculars afanys, continuem amanint els aliments amb sal i oli, ens estimem quan toca estimar i a vegades lluitem quan toca lluitar.

Potser podríem fer més del que fem, el món sempre espera més de nosaltres, perquè la vida és una suma, una equació que necessita ser nodrida constantment amb un conjunt de valors variables. Potser hi ha alguna cosa millor que la vida, però encara no l'hem descobert, mentrestant cal llevar-se, esbandir-nos la por de la cara i la ceguesa dels ulls per intentar viure un dia més, perquè aquest pot ser el millor dia de la nostra vida.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/12/17/vida-encara/819667.html?utm_source=rss